

עפ"ג 5408-08-25 - רועי ממנ נ' מדינת ישראל 2. פלוני ו-54 אח'

בבית המשפט העליון

עפ"ג 5408-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: רועי ממנ
נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל 2. פלוני ו-54 אח'
בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי בגזר דינו של
בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 29.6.2025
בת"פ 64389-07-24 שניתן על-ידי כבוד השופט
מ' קרשן
בשם המבקש: עו"ד אקתרינה קוצ'רנקו
בשם המשיבה 1: עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של רכיב הפיצוי שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 29.6.2025 (ת"פ 64389-07-24, השופט מ' קרשן).

2. בפירוט הנדרש לענייננו, ביום 31.3.2025 המבקש הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשבעה אישומים המפרטים ריבוי עבירות, לרבות עבירות חמורות בתחום המרמה והזיוף, עבירות לפי חוק המחשבים, התשנ"ה-1955, וכן עבירות של סחיטה באיומים ושיבוש הליכי משפט. בתמצית הנדרשת כאן, במהלך השנים 2021-2024 המבקש הונה עשרות אנשים, ביניהם קטינים וחייילים, על מנת לקבל מהם כספים במרמה. בגזר דינו הנזכר בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי הטיל על המבקש, בהסכמת הצדדים, 44 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. עוד הוטלו עליו, לאחר שנשמעו טיעונים בעניין מטעם הצדדים, קנס בסך של 15,000 שקלים ותשלומי פיצויים לנפגעי העבירה בסך כולל של 220,000 שקלים. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי סכום הפיצויים ישולם ב-50 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל מיום 1.10.2025.

3. ביום 4.8.2025 המבקש הגיש ערעור המכוון כנגד גזר דינו של בית המשפט המחוזי בכל הנוגע

לרכיבי הקנס והפיצויים. בהמשך, ביום 30.10.2025 המבקש הגיש את נימוקי הערעור, ובצדם את הבקשה שבפני. הערעור מתמקד בגובה הקנס שנגזר על המבקש, וכן במועד שנקבע לתחילת תשלום הפיצויים - למעלה משנתיים עובר לשחרורו. לשיטת המבקש, היה על בית המשפט המחוזי לדחות את מועד תשלום הפיצויים לאחר סיום ריצויו של עונש המאסר, מתוך התחשבות, בין השאר, בקשייו הכלכליים. המבקש הדגיש כי ערעורו אינו מכון כלפי גובה הפיצוי שנפסק, אלא רק כלפי המועד לתחילת התשלום.

4. הבקשה שבפני מכוונת לכך שרכיבי הפיצויים שהוטל על המבקש יעוכב עד לאחר הדיון בערעור. לטענת המבקש, יש להיעתר לבקשה זו בראי המצב הכלכלי שלו ושל משפחתו, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי בעניינו.

5. לאחר שהוריתי למדינה להגיש תגובה מטעמה לבקשה, זו הוגשה ביום 4.11.2025. המדינה טענה כי תכלית הפיצוי הפלילי היא הענקתו של סעד מהיר לנפגעי העבירה, שבמקרה דנן מונים עשרות נפגעים. כמו כן, המדינה סבורה כי ככל שמצבו הכלכלי של המבקש מקשה עליו לשלם את הפיצויים כנדרש, יש ביכולתו לפנות למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות שלו נתונה הסמכות על-פי דין לדחות או לפרוס תשלומי של חוב. בהקשר זה צוין כי מבדיקה שנעשתה עולה כי לא נרשמה פניה שכזו מצדו של המבקש.

6. דין הבקשה להידחות. כלל ידוע הוא שהגשת ערעור כשלעצמה אינה מהווה עילה לעיכוב ביצוע גזר דין, לרבות רכיבי הפיצויים שנקבע בו (ראו למשל: ע"פ 6572/23 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (1.11.2023); ע"פ 405/24 עפאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (1.2.2024)). כפי שנטען על-ידי המדינה, הגוף האמון על קבלת החלטות בכל הנוגע לפריסתו או דחייתו של תשלום חוב הוא המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות. על כן, פתוחה בפניו של המבקש הדרך לפנות למרכז ולהגיש בקשה מתאימה (ראו: ע"פ 50486-07-25 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.8.2025)). הדברים אמורים ביתר שאת כאשר המבקש ממקד טענותיו במועד של תחילת התשלום ולא בעצם החיוב בפיצוי. כל זאת, מבלי לחוות כל דעה ביחס לטענותיו של המבקש, שהועלו במסגרת נימוקי הערעור, באשר למועד התשלום.

7. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ו (10 נובמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת